

بسمه تعالی

پاسخ به پرسشهای فنی

شماره: ۱۳۱

تاریخ: ۱۴۰۲/۰۵/۰۲

صفحه: ۱ از ۱

پرسش:

طبق بند ۲۹- ب استاندارد حسابداری ۱۶، تفاوت های تسعیر ارزی ناشی از کاهش شدید ارزش ریال، با رعایت معیارهای مندرج در بند یاد شده، به بهای تمام شده دارایی مربوط منظور می گردد. چنانچه بدهی های ارزی شامل مخارج تامین مالی بعد از تاریخ شروع بهره برداری از دارایی باشد، آیا الزام بند مزبور در خصوص این بدهی ها کاربرد دارد؟

پاسخ:

با توجه به صراحت بند ۲۹- ب، صرفاً تفاوت تسعیر بدهی های ارزی مربوط به تحصیل و ساخت دارایی ها، با رعایت معیارهای مربوط، قابل احتساب در بهای تمام شده می باشد. از این رو منظور از بدهی های ارزی در این بند، صرفاً مواردی است که بدهی (شامل اصل تسهیلات و مخارج تامین مالی مربوط) به طرفیت دارایی در جریان تحصیل یا ساخت در حساب ها شناسایی شده است. بنابراین، تفاوت تسعیر بدهی های ارزی شناسایی شده به طرفیت هزینه های مالی، باید طبق استانداردهای حسابداری مربوط به عنوان سود یا زیان تسعیر ارز در صورت سود و زیان دوره شناسایی شود.